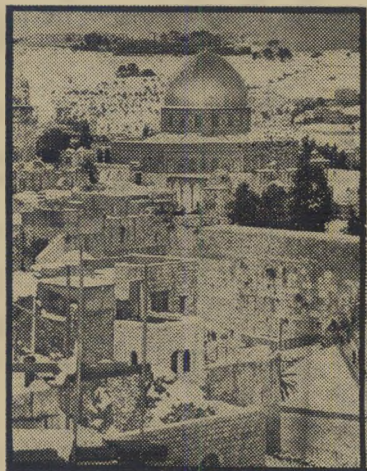
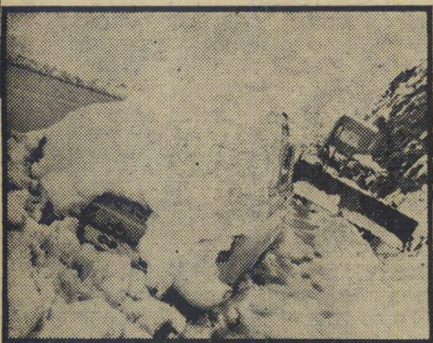

מפחד מן יגבר שיתוק התנועה בירושלים, נצרו שוטרים את דרכי הגישה לעיר

יושבראש הכנסת היה יכול בשקט להתיישב במכוניתו ולצאת על נהגו לעלות לירושלמה. משעריהגיא ועד לירושלים ירד שלג, אך לא בכמות שתכריח את יושעיהו לעלות לבירה ברכבת. שוטרים, שעמדו בצמתות הראשיים מרמלה בואכה ירושלים, אסרו על נהגים להמשיך בנסיעתם, לעיר הנצורה: "העצרו ותחזרו. יש לפניכם 400 מכרי ניות תקועות בדרך. לא! גם דרך ראמא-ללה אי אפשר. שם יורד שלג עוד יותר כבד", אמר רב-סמל לפני הכניסה לכביש החדש לירושלים, לנהג שמכוניתו היתה עמוסה בזאטוטים. "הרגתם אותי!" מיל-מל הנהג מאחורי צעקות המחאה של ילדיו, פעם אחת כבר יורד שלג במדינה

הריהבית מכוסה שלג יצוא לתל-אביב

מפגס תקוע ומכונית מכוסה בשלג — יבוא של חו"ל לבית

הזאת ורוצים להראות לילדים, אז אתם סוגרים ל את המדינה. "שלג למכירה. במידה מסוימת צדק הנהג. הדרך לירושלים היתה פנויה לחלוטין, כאשר ירד השלג הראשון של השנה בירושלים. מלבד כלי-רכב שעמדו תקועים בצדי הדרך עוד מן הלילה הי קודם, לא נראו כמעט מכוניות. נראה שמטרתה האמיתית של המיטרה היתה למנוע עומס יתר בבירה עצמה. כמה תל-אביבים, נועזים, שהצליחו לעקוף את מחסומי המיטרה, עסקו בי מיחשק שלג קולניים. שני גברים עמדו בכניסה לרובע היהודי בעיר העתיקה, ליד הר שלג ענק, ועסקו בי העמסת שלג על משאית. הסביב אחד מהם: "הולכים להביא שלג לתל-אביב ולמכור בשקית". השני, רציני יותר, סיפר: "יש לי ילדים בבית, שבחיים לא ראו שלג. אני אביא להם שישחקו. ברכים ממקומות העבודה בירושלים חסרו למעלה מחמישים אחוז של העובדים. מפל-סות שלג וסתם דחפורים נעו בלי הרף בי כבישים. מפנים עורקי תחבורה חיוניים. השלג שיבש אומנם את החיים בבירה אבל לרבות ישראלים, שאינם יכולים להרשות לעצמם טיולים בחו"ל, הוא הביא לזמן קצר את חו"ל אל הבית.

מדוע ירדו שער "אליאנס" (ומתי יעלו שוב?)

נוספות קונות ממנה בחמישה מיליון דולר לשנה באופן קבוע.

לאליאנס אחיזה טובה בארה"ב, והיא גם שותפת בחברת-הספצה ענקית בחוף המערבי, בשם דאדד. אליאנס התחייבה למכור לדאדד צמיגים ב-40 מיליון דולר בחמש שנים, אולם אינה מסוגלת לעמוד בכך. הסיכויים, אם כן: בשנת 1973, סביר

שערי המניות. אולם לא היא שהביאה לירידה הגדולה בשערים. לאליאנס שני סוגי מניות: סוג א' נסחרות רק בני-יורק, 70% מהן נמצאות בידי איל-ההון הקנדי ג'ז ליבר, שקנה אותן במחיר של

עוד לפני כחצי שנה. היו מניות אליאנס להיש מספר 1 במיצע-ההלי-טים בבורסות של תל-אביב וניו-יורק. שערי מניות אלו הגיעו לשיאים מסחררים — מעל אלף נקודות. נדמה היה, כי מפעל הצמיגים הדינמי שליד חדרה, המייצא כל שנה ב-20 מיליון דולר, מתוך מחזור של 150 עד 200 מיליון ל"י — יעפיל לפסגות לא נודעות.

ואו, לפתע, אירעה שואה מדהימה: שער המניות ירדו בחמישים אחוז כמעט, המפעל הודיע על ירידה גדולה ברווחיותו על הקפאת תוכניתו להגדלת-הון, ועל ירי-דה צפויה נוספת ברווחים.

יכל זאת — כמה חודשים בלבד לאחר ש-אליאנס קנה את מתחנהו בפתח-תקוה, מפעל-הצמיגים שמשון.

מה קרה? ומה שחשוב יותר: מה יקרה מחר באליאנס?

לאליאנס שלושה מפעלים, שניים מהם לייצור צמיגים: בחדרה מועסקים 1500 עובדים, בשמשון פתח-תקוה עוד 600 במפעל השלישי, המייצר מוצרי פלסטיק, מועסקים 200 עובדים נוספים.

כמה תקלות אירעו במפעלים עצמם:

- הסתבר כי קליטת מפעל שמשון קשה ממה שתוכנן, והמפעל טרם השתלב בייצור התקין של הקונצרן.
- הציוד החדש, לייצור צמיגים רדיא-ליים מסיבי ניילון, לא עמד בתנאי התקן הגרמני, וכמה משלחי אוניות הוחזרו מ-גרמניה, נמכרו בישראל כסוג ב', כתוספת, החלו חברות-הענק האמריקאיות בהסתע-רות על גרמניה, הוציאו את אליאנס מן השוק הגרמני לחלוטין בעוד שבבעבר היתה גרמניה קונה עד חמישה מיליון דולר צמיגים לשנה.

- פועלי אליאנס החלו עושים צרות. ליתר דיוק: העולים החדשים מגרופיה, שנחשבו לעבודה, ושהורגלו בברית-המועצות לתנאים טובים מאלה הנהוגים בישראל. הגרופונים גילו כי השכר החדשי אמנם גבוה, בגלל הפרמיות הגדולות, אך לם בצאת העובד לפנסיה, הוא מקבל אור-חה לפי השכר לפני הפרמיות, ולא יוכל להיות מהסכום העלוב.

העולים החסיסו את העובדים, הדיחו את הוועד, בחרו ועד חדש, והעלו שורת תבי-עות רציניות, שיפגעו ברווחיות המפעל. שלושה גורמים אלו הביאו לירידה גור-לה ברווחיות המפעל: מ-8% על המחזור ב-1970 — ל-5.5% על המחזור של 1971, ולירידה נוספת ב-1972.

הירידה ברווחיות השפיעה כמובן על

בורסת תל-אביב בפעולה הבריחה מן הכסף

להניח כי אליאנס תעכל את שמשון, חסיים את המו"מ עם העובדים, ותגביר את היצוא שלה לארה"ב. בעוד שנה ורבע, יוכלו ליבר וכו' לסחור שוב במניות — ואז יש להניח כי השערים יעלו לרמה הקודמת.

המסקנה: מי שיש לו סבלנות לחכות שנה, כדאי לו לקנות מנייה זו, ששעריה צפויים לעלייה של עד 100%.

הנפקה חדשה של "כלל"

הברת כלל מכרה את חלקה ב-פרויקט-הבנייה ליד אוניברסיטת בר-אילן, בה היתה שותפת עם חברת גז של האחים גולדשטיין, כלל קיבלה תמורת חלקה שבעה מיליון ל"י רווח נקי.

כלל מתכננת בחודש הבא הנפקת 50 מיליון ל"י איגרות-חוב ניתנות להמרה, באמצעות חברת מניב השייכת לה. הי מיוחד בהנפקה: האיגרות תהיינה ניתנות להמרה למניות חברות אזוריים וכלל-תעשיות. קונצרו כלל יסתפק בחצי השנה הקרובה בגיוס הון זה, לא ינסיק מניות משלו לציבור.

7.5 מיליון דולר. סוג ב' נסחרות בישראל, ורובן בידי קבוצת כור. ביניהם מחזיקים ליבר וכו' ב-80% ממניות אליאנס, 20% הנותרות הן בידי הציבור בישראל ו-בארה"ב.

הסיבה למפולת, כפי שהסתבר: בתחיי-לה עסקו הן ג'ז ליבר והן כור בספקולציה במניות, דאגו לשערים גבוהים. לפתע גילו זאת עורכי-הדין שלהם, שהכירו את תק-נות הבורסה האמריקאיות. ליבר וכו' קנו את המניות במה שקרוי הנפקה פרטית — להבדיל מהצעת-מכר לכל הציבור. משום כך, אסור היה להם לסחור במניות משך שנתיים. התוצאה: ליבר וכו' נאל-צו למשוך ידיהם מן הבורסה, ושערי אליאנס נפלו פלאים.

במחצית השנה האחרונה, התארגנה הנהלת אליאנס להתגבר על המשבר. הי שוק האמריקני מוכן לקלוט הוצרת כל-כמות, במחירים מתאימים. בשנת 1973 תמכור אליאנס לארה"ב צמיגים ב-14 מיל-יון דולר — לעומת תשעה מיליון דולר ב-1971. הסוכנים בארה"ב ביקשו סחורה ב-20 מיליון דולר — אולם אליאנס אינה יכולה למכור כה הרבה, שכן כמה מדינות

נמועה כניסת "מעריב"

לפירסומת ברדיו

בסיון נוסף של מעריב להיכנס לשותפות בחברת שרותי-פירסומת-בידור, בעלת המונופול לפירסומת ברדיו — נכשל שוב.

בחברה שותפים ז'אן פרידמן מצרפת, עתוני הבוקר, וכן ידיעות אחרונות. לאחרונה התנהל מו"מ בין הממשלה לחברה על ארכת החוזה לתקופה ממושכת נוספת. החברה דרשה לקבל גם את הזכויות לפירסומת בטלוויזיה. כיוון שאין עדיין החלטה על פירסומת בטלוויזיה, וכדי למנוע חיכוכים עם המשקיעים מצרפת — הוחלט להאריך את הזכויות לשנה בלבד, ללא כל שינוי.

איך לקבל אשראי-ענק?

בעוד שריהאוצר ונגיד בנקי-ישראל נואמים ברמה על האסון הנגרם למשק מן ההון הזר הזורם לישראל, מגביר את האינפלציה — בעוד הממשלה אוסרת על ישראלים לקבל אשראי מחו"ל למימון-קניות (אשראי ספקים) — נעשה לאחד רונה, מתחת לשולחן, הסדר המנוגד לכל המדיניות הממשלתית. הממשלה הגיעה להסכם עם הבנק הממשלתי-האמריקני ליצוא-ויבוא, לפיו כל הקונה ציוד בארצות-הברית יוכל לקבל מן הבנק האמריקאי, באמצעות בנק ישראלי אחר, אשראי לחמש שנים — בגובה 90% משווי הקנייה. הריבית על מחצית האשראי תהיה 9%, על המחצית השנייה 12%. האשראי לא צמוד כלל. כאשר רוצה סתם ישראלי לקבל אשראי, ישירות מן הבנק האמריקאי — הוא יכול לקבל רק עד 45% מהשווי, ובריבית של 9% צמודה לדולר.

חוקרים בריטיים לישראל -

בפרשת "ארטיק-אדנר"

שערויית פשיטות-הרגל בארטיק-אדנר עלולה להיחשף סוף-סוף — הודות למשטרה הבריטית. בית-המשפט העליון בבריטניה הורה לחקור את פרשת פשיטות-הרגל, לבדוק את האספקטים הפוליטיים של פרשה זו.

ההתערבות הבריטית באה לאחר שחברת-מימון אנגלית בשם סיטי פיננס אנד קומרס פשטה את הרגל. החברה, שהיתה בעלות האחים הלר, ביקשו תשובות ממטר שאלות. נתנה ערבויות לבנקים ישראלים בסכום של שמונה מיליון ל"י, כנגד אשראי שאלה נתנו לארטיק. כאשר ביקשו הבנקים הישראליים לממש את הערבות — התברר כי לחברה הבריטית אין כיסוי אפילו לחלק המאה מן הערבות. הבריטים חושדים כי העניין כולו היה קנוייה והונאה של קוני ארטיק ואדנר.

התוצאה: בית-המשפט העליון בבריטניה שולה לישראל חוקרים מיוחדים, החוקרים כבר פנו בכתב לכונסי-הנכסים לשעבר של המפעלים, ביקשו תשובות ממטר שאלות. עיקר התעניינותם של החוקרים: האם המנהלים בחברות ארטיק ואדנר ידעו על המצב הכספי הקשה של החברות, כאשר ביקשו וקיבלו את האשראי הבריטי.

לפי החוק הבריטי, התמור יותר מן החוק הישראלי בנידון זה, מנהל היודע את מצבה האמיתי של חברתו, ופועל תוך התעלמות ממנו — עובר עבירה פלילית.

לפי החוק הבריטי הזה, ניתן יהיה לתבוע את מנהלי ארטיק-אדנר גם בישראל.

פרט מעניין: חלק ממנהלים אלו חזר לנהל שנית את ארטיק-אדנר: הם הפכו למנהלים בחברה מיוחדת, שהקימה חברת ויטמן להפצת סחורות ארטיק.